

NACISTICKÁ OKULTNÍ VÁLKA

Hitlerova smlouva se silami zla

VOLVOX GLOBATOR

Michael Fitzgerald

NACISTICKÁ OKULTNÍ VÁLKA

Hitlerova smlouva se silami zla

Michael FitzGerald

VOLVOX GLOBATOR

Nacistická okultní válka

Michael FitzGerald

Z anglického originálu The Nazi Occult War vydaného v Londýně v roce 2013 nakladatelstvím Arcturus Publishing Limited přeložil Roman Tadič

Jazyková redakce Terezie Houšková

Odpovědný redaktor Michal Hrubý

Sazbu a epub připravilo pureHTML.cz

Vydalo nakladatelství Volvox Globator jako svou 1024. publikaci

Volvox Globator Štítného 17, 130 00 Praha 3 www.volvox.cz

Adresa knihkupectví VOLVOX GLOBATOR Štítného 16, 130 00 Praha 3

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být reprodukována v jakékoliv podobě bez písemného souhlasu majitelů práv.

Vydání první

Copyright © Arcturus Publishing Limited, 2013

Translation © Roman Tadič, 2014

ISBN 978-80-7207-971-1

Obrázky a fotografie

Bundesarchiv, Německý federální archiv: s. 6: 183-1982-1130-502/foto: o. Ang; 7: 183-H12148/foto: Scherl; 14: 135-S-13-08-26/foto: Schäfer, Ernst; 16B: 102-16149/foto: Pahl, Georg; 23: 146-1969-067-10/foto: o. Ang; 31: 183-R16259/foto: o. Ang; 32: 183-R16259/foto: o. Ang; 34: 119-2815-20/foto: o. Ang; 35R: 146-1982-159-22A/foto: o. Ang; 48/49: 135-KA-11-008/foto: Krause, Ernst; 54: Plak 003-022-005/foto: fR; 55: 102-02985A/foto: Pahl, Georg; 56T: 102-02381/foto: Pahl, Georg; 56B: Plak 003-002-015/foto: o. Ang; 57: Plak 003-020-028-T1/foto: Fips (Ruprecht, Philipp); 58: 102-14468/foto: Pahl, Georg; 61: 183-2007-0705-500/foto: Schiffer, Conrad H; 62: 102-14594/foto: Pahl, Georg; 63: 102-13115/foto: Pahl, Georg; 72: 102-14575/foto: PAHL, GEorg; 78T: 002-041-128-T2/foto: o. Ang; 78B: 183-R96954/foto: o. Ang; 79B: 183-1982-0809-502/foto: o. Ang; 81: 183-H15390/foto: o. Ang; 82: Toelz-5222-16A/foto: o. Ang; 85: 183-R32860/foto: Bundesarchiv; 88: 102-14962/foto: Pahl, Georg; 90: 146-1969-062A-62/foto: o. Ang; 91: Plak 003-011-011/foto: Hohlwein, Ledwig; 95: 146-1977-123-28A/foto: o. Ang; 99: 102-01719/foto: Pahl, Georg; 101: 183-H08448/foto: o. Ang; 112: 102-13774-/foto: Hoffmann, Heinrich; 113: 183-R94582/foto: o. Ang; 114: 102-04034/foto: Pahl, Georg; 115: 183-2004-0312-504/foto: o. Ang; 117: 102-14271A/foto: Pahl, Georg; 120: 183-S71581/foto: o. Ang; 144: 135-KB-15-089/foto: Krause, Ernst; 148: 101L-784-0241-31/foto: Moosmüller; 165: F051638-0067/foto: o. Ang; 174: 101L-287-0872-07/foto: Koll; 176: 146-1978-069-26A/foto: o. Ang; 177T: 183-S45800/foto: o. Ang; 177B: 183-R91150/foto: o. Ang; 178T: 183-U0205-502/foto: o. Ang; 178B: 102-03261/foto: o. Ang; 183: 102-17011/foto: Pahl, Georg; 184: 183-E12329/foto: Wagner; 186: F005102-0003/foto: Steiner, Egon; 197: 14611-849/foto: o. Ang; 204: 183-2006-0329-502/foto: o. Ang

fotografie Ullstein Bild: S. 11: 01045711; 12: 00727111 Ullstein Bild / Archiv Gerstenberg; 17: 00983607; 2200798820 Ullsten Bild/Imagno; 77TL: 00711556 Ullstein Bild / Archiv Gerstenberg; 131: 00134126; 143: 00058395; 152T: 00724869 Ullstein Bild / Archiv Gerstenberg; 158T: 00418677; 159B: 00352295

fotografie Süddeutsche Zeitung: s. 16T: 281434 ©Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 21: 290338 ©Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 26: 120425©Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 27: 40103127©Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 28: 98944 ©SZ foto/foto Süddeutsche Zeitung; 29: 488©Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 35L: 132403©S.M./foto Süddeutsche Zeitung; 37: 95501 ©Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 52: 363139 ©SZ foto/foto Süddeutsche Zeitung; 59: 39720 © Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 60: 114057 © SZ foto/foto Süddeutsche Zeitung; 64: 364933 © Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 65: 82183 ©Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 71: 250898 ©SZ foto/foto Süddeutsche Zeitung; 98T: 321523 © Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 98B: 321522 ©Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 103: 6446 © Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 110: 933 © Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 169: 432

©Scherl/foto Süddeutsche Zeitung; 189: 40029995 ©foto Süddeutsche Zeitung/Rue des Archives;

Corbis: s. 10, 38; Getty: s. 137, 172; Novosti: s. 135, 20%0; ED Archives: s. 18, 40, 168, 202; Shutterstock: s. 94, 97, 124T, 133, 138, °139, 140, 141, 154, 158B, 159T, 163, 171, 193; Peter Gray: s. 96, 166, 185; TopFoto: s.76; David Woodroffe: s. 19, 173; Pfeifferfranz: s. 13; J. C. Dollman: s. 20B; NASA: s. 51; E. Doepler: s. 66; Mistr Velkého heidelberského zpěvníku: s. 77TR; se souhlasem Montserratského opatství: s. 162; archiv Nicholase Bervana: 194; Edward Murray: s. 191

Vrchol Hitlerova kultu osobnosti: „Katedrála světla“,
dílo Alberta Speera, vzbuzovala nábožnou úctu těch,
kteří se v roce 1936 zúčastnili norimberského sjezdu
NSDAP.

Úvodem

Stopa, kterou ve světových dějinách zanechal Adolf Hitler, je zcela bezprecedentní. Za pouhých dvacet let se nesmazatelně zapsal do historie a následky mnoha jeho činů pociťujeme dodnes. Už za svého života byl stejně tak mýtem jako lidskou bytostí, a i když se jeho doba stává stále vzdálenější minulostí, tato postava nás pořád neskutečně fascinuje, ale člověk z masa a kostí se mění v karikaturu

zloducha.

Poté, co bylo Německo ve 2. světové válce poraženo, mnoho bývalých zapálených nacistů okamžitě začalo Hitlera odsuzovat a odmítat nebo umenšovat svůj podíl na režimu. Během masového procesu odmítání viny a osobní odpovědnosti, který nemá v lidské historii obdoby, se na Hitlera, a v menší míře také na Himmlera, kteří už byli bez jakýchkoliv pochybností po smrti, naházela veškerá špína, veškeré výstřelky a barbarství nacistického režimu.

Máme několik možností, jak interpretovat historické události a procesy, zde konkrétně životní dráhu Adolfa Hitlera a výjimečné období vzestupu nacismu. Samotnému Hitlerovi by jistě vyhovovala teorie Thomase Carlylea vyzdvihující roli „velikánů“ či „hrdinů“ v dějinách. Považoval se za hrdinu, který se ujal úkolu naplnit osud Německa a nasměrovat ho k velikosti. Mnoho z jeho současníků s tímto hodnocením souhlasilo a Hitler byl široce vnímán právě takto.

Marxisté považují Hitlera za pouhého pěšáka, který byl protlačen k moci, aby sloužil zájmům bezohledné kapitalistické třídy a zabránil nástupu komunismu v Německu. Jeho politika nebyla ničím jiným než kapitalismem uplatňovaným s nebývalou brutalitou a Hitler sám byl jen nástrojem velkokapitálu. Hitler ke svému vzestupu využil především vysoké nezaměstnanosti, s níž se Německo potýkalo.

Konzervativní interpretace Hitlera a nacismu vyzdvihuje spíše ponížení, které Němci pociťovali po podepsání Versailleské smlouvy a okupaci Porúří, a celonárodní pocit prohry. Hitler vrátil Němcům kolektivní sebedůvěru a hrdost na vlastní národ i sebe sama, oživil společného ducha a slíbil Němcům velikost. Tím si získal jejich podporu a mohl se stát

pánem Německa.

V poslední době se prosazuje cosi, co lze označit jako „technická“ interpretace. Tyto teorie zdůrazňují, že hlavními důvody Hitlerova úspěchu byly jeho a Goebbelsova schopnost využít propagandu, Hitlerův talent táboremého řečníka, relativní mládí nacistických vůdců a Hitlerova vypočítavá snaha působit přitažlivě na voličky.

K vysvětlení Hitlerova dočasného triumfu se objevují také nejružnější psychologická vysvětlení. Jeho schopnost naladit se na kolektivní nálady národa, jeho nadání povzbuzovat emoce naslouchajícího davu a jeho zvláštní nadání odhalit silné a slabé stránky lidí, to vše se bere v úvahu při analyzování fenoménu zvaného „nacismus“.

Snímek z roku 1938; celý národ pochodoval v rytmu Hitlerova vytrvalého bubnování — od každého Němce se očekávalo, že se obětuje pro Führerovu vizi budoucnosti.

Jednou z variací psychologicko analytického přístupu je široká škála teorií, které nabízejí okultní výklad nacismu. Tyto myšlenky se začaly vynořovat už ve 30. letech 20. století, ale do obecného povědomí vstoupily a staly se módou teprve o tři desetiletí později díky ohromujícímu úspěchu Pauwelsovy a Bergierovy knihy *Jitro kouzelníků*. Jejich příkladu následovala slušná řádka dalších autorů. Někteří se pustili do seriózních rozborů toho, do jaké míry nacistický režim byl nebo nebyl ovlivněn okultními faktory, práce jiných se blíží fantastickým spekulacím.

Na každém z předložených výkladů Hitlerova pozoruhodného úspěchu lze samozřejmě nalézt přinejmenším zrnko pravdy. Nebýt zoufalé hospodářské situace, v níž se Německo nacházelo mezi roky 1929 a 1933, Hitler by možná nikdy neuchvátil moc v zemi. Pocit národního ponížení, který v Německu panoval, musel být opravdu hluboký, ale zároveň se na něj odvolávali i umírněnější nacionalističtí politici, jak to předvedl Stresemann ve 20. letech. Nezpochybnitelné je také Goebbelsovo nadání manipulovat pomocí propagandy veřejným míněním a Hitlerova schopnost burcovat davy a reflektovat a využívat celonárodní nálady. Všechny tyto faktory měly jistě lví podíl na Hitlerově úspěchu a zbývá zodpovědět otázku, do jaké míry lze nacismus považovat za jedinečný jev. Také Stalin, Mao a další diktátoři byli bezohlední a zavinili smrt ohromného množství lidí, ale i v těch nejhorších z jejich činů se skrývalo logické jádro. Pouze jediný mezi tyrany, Pol Pot, prokázal stejnou míru naprosté nepřítelnosti a destruktivnosti, a možná i proto je jediným diktátorem, na něhož hledíme s podobným odporem.

Hitlerova iracionalita prostupovala všemi stránkami jeho

života, jeho myšlenkami a způsobem, jak fungovalo nacistické Německo od chvíle, kdy se dostal k moci. Jeho obsesivní rasismus daleko překračoval meze obyčejných předsudků a jeho politika vyhlazování pokračovala až do posledního možného okamžiku místo toho, aby se věnoval vedení války, což bylo mnohem naléhavější. Hitler se často opovržlivě vyjadřoval o racionálnosti a vědě a tento přístup mohl Německu jen stěží pomoci dosáhnout někdejší velikosti. Je známo, že věřil v Hörbigerovu „ledovou kosmologii“. To přinejmenším zčásti zavinilo prohru v Rusku. V posledních fázích války Hitler a Goebbels zkoumali horoskop Německa, aby pomocí hvězdných konstelací našli způsob, jak nějakým zázrakem odvrátit porážku.

Mnoho historiků tyto stránky Hitlerovy osobnosti a nacistického režimu pomíjí, odmítá nebo bagatelizuje. Jsme-li konfrontováni s přehnanými tvrzeními některých autorů, že Hitler a nacisté praktikovali satanismus a byli motivováni převážně okultními pohnutkami, jen obtížně odoláváme, ale podobná analýza třetí říše a jejího vůdce je nepřijatelná. Ale na druhou stranu nelze na okultní aspekty nacistického režimu pohlížet jako na cosi bezvýznamného nebo dokonce úplně vybájeného. Takový obrázek hitlerovského Německa by byl mylný, povrchní a nepřesný.

Okultní faktory a ideje bezpochyby vstoupily do myšlení a jednání Adolfa Hitlera a dalších nacistických vůdců. Jistě nešlo o ty nejdůležitější pohnutky, které určovaly jejich politiku a rozhodování, nicméně hrály svou roli.

Kniha *Nacistická okultní válka* odděluje fakta od fikce, mýtus od reality a zkoumá, do jaké míry Hitlera a třetí říši ovlivnily okultní faktory. Výsledky této analýzy mohou překvapit jak fantasy, tak pochybovače.

Tajemní zasvěcenci

O dvanácti letech, během nichž nacistická strana řídila Německo a velkou část Evropy tak výrazně ovládalo iracionální či dokonce magické myšlení, se někdy hovoří jako o období „okultní říše“. Hitler, Hess, Göring, Himmler, Bormann, Goebbels a Rosenberg byli zkrátka nejprominentnějšími vyznavači způsobu uvažování zcela odlišného od sekulárního myšlení, které předtím v Evropě dominovalo. Když z třetí říše zbyly jen dýmající trosky, spojenečtí vítězové zaznamenali spoustu výpovědí členů NSDAP a objevili množství dokumentů, z nichž vyplývalo, do jaké míry ovládaly myšlení nejmocnějších mužů nacistického Německa různé okultní teorie. Odkrývaly natolik ohromující skutečnosti, že tyto důkazy byly během norimberských procesů svévolně zatajeny, protože panovala obava, aby je obhájci nevyužili k dokazování nepřičetnosti svých mandantů.

Jak se mohlo stát, že Německo, země pevněji spojená s duchem racionality a

osvícenství než většina jiných, ovládla skupina lidí, kteří tyto myšlenky naprosto odmítali a místo toho raději naslouchali ponoukání okultistů a vyznávali pseudovědecké teorie o rase, nadčlověku a genocidě jako spravedlivém prostředku k očištění Německa, případně celého světa, od „zkaženosti méněcenných ras“?

Hitler byl Němcům představován jako muž obdařený mystickou, nadpřirozenou silou, která na ně může přejít.

HITLER SE SEZNAMUJE S OKULTISMEM

Všechno začíná šest let před ukončením 1. světové války. Když mladý Hitler žil v bídě ve Vídni, spřátelil se s dalším obyvatelem ubytovny pro bezdomovce, Josefem Greinerem. Greiner zasvětil Hitlera do mnoha magických praktik a ukázal mu, jak rozvinout schopnost ovládat lidi a dění kolem sebe. Hitler spatřoval v nové perspektivě, kterou mu Greiner nabídl, příležitost k úniku ze své tehdejší situace a k přeměně svých velikašských vizí a myšlenek v realitu. K tomu mohl využít metody, které si díky příteli osvojil.

Hitler se začal zabývat hypnózou, jógou a dalšími obory. Věřil, že mu pomohou posílit vůli. Soustředěním vůle na

určitý objekt se ho pokoušel přesunovat a v lesích kolem Vídně hledal pomocí proutku vodu. Hitler také studoval astrologii, naučil se sestavit a číst horoskop. Věnoval se numerologii, grafologii (která podle rukopisu určuje osobnost) a fyziognomii (umění posoudit člověka podle tváře a řeči těla). Hitler někdy zkoušel sílu vlastní vůle tím, že držel ruku nad zapáleným plynovým hořákem. Skutečnost, že Greiner seznámil Hitlera s mnoha okultními praktikami, potvrzují i jiní, kteří ho v té době znali, především Reinhold Hanisch, který se s ním podobně jako Greiner spřátelil v některé s četných vídeňských nocleháren.

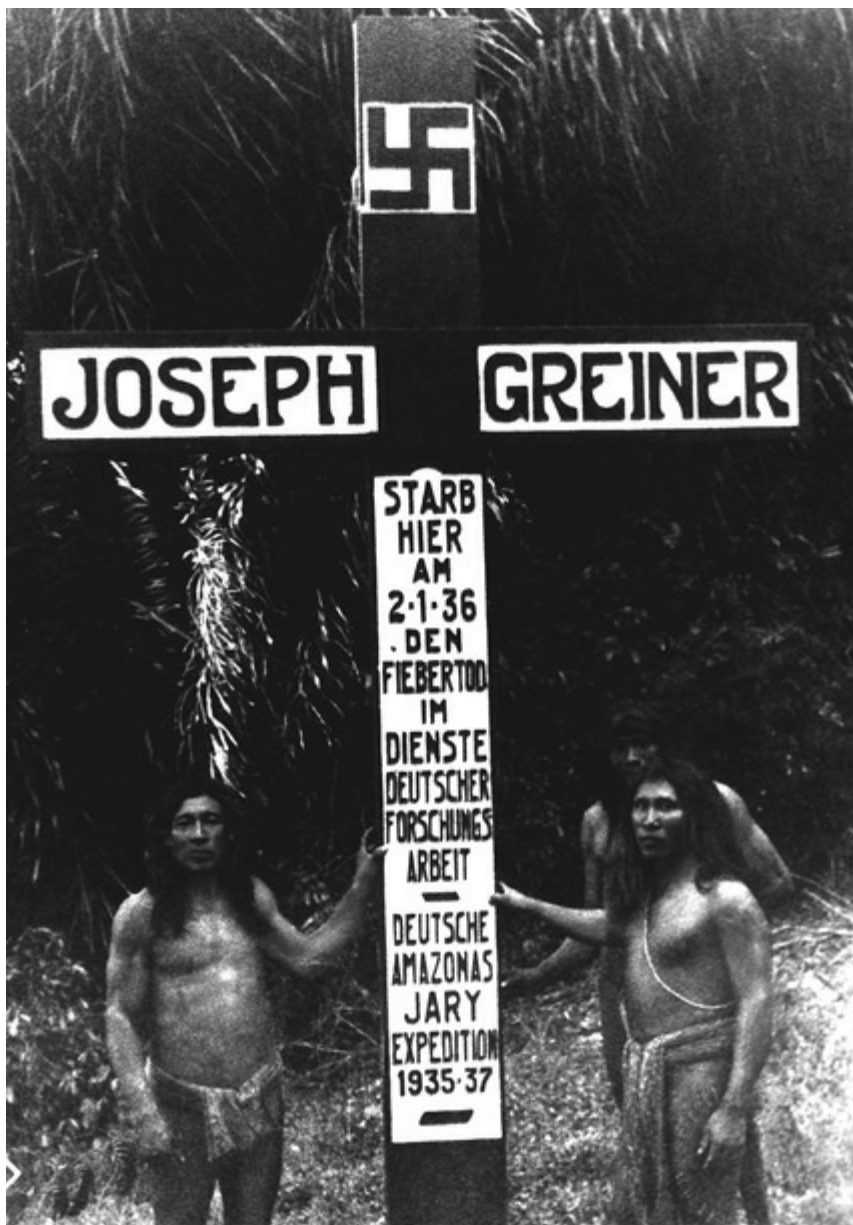
LANZ A ÁRIJŠTÍ REKOVÉ

V roce 1909, když bylo Hitlerovi dvacet let, potkal Adolfa Lanze, vůdce jedné vídeňské okultistické skupiny. Lanz mimo jiné vydával časopis jménem *Ostara*. Hitler si tuto tiskovinu pravidelně kupoval v místní trafice. Hitler se s Lanzem mnohokrát setkal a dostalo se mu od něj dalších lekcí okultismu. Lanzův časopis a pamflety jako první probudily v Hitlerovi antisemitské předsudky, které se však plně rozvinuly teprve kolem roku 1920.

Lanz začínal jako řeholník cisterciáckého řádu, ale když mu bylo pětadvacet, musel klášter opustit kvůli „smyslným a světským myšlenkám“. Okamžitě se stal horlivým německým nacionalistou a zavilým antisemitou, který mimo jiné útočil i na jezuity. Oslovení „pan Adolf Lanz“ se mu zdálo příliš obyčejné, proto si nechal říkat „baron Jörg Lanz von Liebenfels“. Lanzovo okultní společenství, řád nových templářů, se vědomě inspirovalo hierarchií katolické církve.

Na nejružnějších hradech, které Lanz pro svůj řád získal, zřídil základny svých árijských hrdinů. Ve 20. letech

dvacátého století už řádu patřily čtyři hrady, dům v Salzburgu a „kobka“ v Maďarsku. Hlásal, že „árijský hrdina je nejdokonalším vtělením Boha a ducha na této planetě“. Bohužel má však zatvrzelého nepřítele známého jako *čandála* neboli podčlověk. *Čandála* podporuje demokracii, kapitalismus a materialismus. Árijští hrdinové smísili svou krev s opicemi, proto jejich rasa zdegenerovala. Věk Vodnáře se stane svědkem dokonalého vítězství znovuzrozeného, rasově očištěného árijce nad hříchem mesaliance s nižšími rasami.

Josef Greiner navštívil roku 1935 Amazonii, aby tam prozkoumal podmínky pro založení budoucí německé kolonie, o rok později ale podlehl horečce a byl v Amazonii pohřben.

Řád stanovil přísná rasová kritéria členství. Členové řádu nemuseli mít pouze plavé vlasy a modré oči, ale také velké lebky, malé ruce a malá chodidla. Všichni, kdo vstoupili do jeho řádu nových templářů, skládali slib, že se ožení s rasově čistými ženami. Lanz tvrdil, že „skrže ženu přišel na svět hřích a děje se tak stále dokola, neboť žena je obzvláště náchylná podlehnout milostným úskokům méněcenných zvěrolidí“.

Nepříliš povznášející heslo Lanzova řádu znělo: „rasová válka až po kastrovní kleště“.

Lanz byl také obsesivním propagátorem nudismu a tomuto tématu věnoval několik čísel časopisu *Ostara*. Věřil ve ztracený ráj, kde naříjší muži obcují v rasově čistých vztazích s árijskými ženami. Pád této rasy nastal ve chvíli, kdy se árijky začaly pářit s příslušníky „tmavých ras“, ale Ježíš (Lanz ho nazývá gótským výrazem *Frauja*) je přišel spasit skrže nové přikázání „miluj svého bližního, je-li příslušníkem stejné rasy, jako sebe sama“. Odsuzoval také „mezirasové milostné vztahy“ a pro ty, kteří se jimi provinili, žádal trest nucených prací a moření hladem. Volal po „vyhubení zvěrolidí a množení vyššího, nového člověka“. Prostředkem mělo být selektivní šlechtění, sterilizace, nucené práce, deportace „do pralesa mezi opice“ a dokonce vraždy.

Lanz tento bizarní systém rasové mytologie nazval ariosofií. Zahrnoval množství výstředních představ, které se točily kolem myšlenky, že když autoři bible hovoří o anděleích, mají na mysli „árijské reky“. Podle jeho bludů se méněcenné lidské rasy vynořily v dobách Atlantidy a Lemurie. Lanz odmítal myšlenku, že lidé pocházejí z lidoopů; jeho teorie pokládají lidoopy za zkažené lidi. Zvláštní zášť choval k Židům, Čechům a Slovincům. Tyto tři etnické skupiny podle něj vznikly mesalianci árijců s lidoopy. Jeho árijcům bylo předurčeno stát

se tzv. panskou rasou a vládnout méněcenným etnickým skupinám.

Adolf Lanz (Lanz von Liebenfels) tvrdil, že „inspiroval“ Hitlera k tzv. konečnému řešení. Bývalý cisterciácký mnich založil kult, který svou organizací napodoboval katolickou církev.

Lanz v soukromém dopise jednomu ze svých studentů z roku 1932 jistě nepíše jen pronic zanic: „Hitler je jedním z našich žáků.“ V roce 1934 hrdě prohlašoval, že jeho řád byl „prvním projevem národního socialismu“, a ještě v roce 1951 se chlubil, že právě on inspiroval Hitlera k přijetí tzv. konečného řešení.

MNICHOVSKÝ KOSMICKÝ KROUŽEK

Lanzovy myšlenky Hitlera určitě ovlivnily, ale cosi, co se blížilo koherentní ideologii, začal formulovat už zhruba o šest let dříve. Když se Hitler v roce 1913 přestěhoval do Mnichova, usadil se ve Schwabingu, čtvrti bohémů. Kromě toho, že se stýkal s dalšími výtvarníky, objevil myšlenky Alfreda Schulera a Ludwiga Derletha. Schuler byl přesvědčen o významu „čistoty krve“ a byl také silně protižidovsky zaměřený. Oba muži patřili ke skupině, která usilovala o navrácení Mnichova do centra „kosmického vědomí“. Plánovali, že stávající politické, společenské a náboženské uspořádání světa nahradí „pravlastí (*Urheimat*) duše“. Dávali přednost instinktu před rozumem, nabádali k následování impulzů nevědomé mysli a snažili se o návrat společnosti blíže přírodě a prostotě.